

Giers Sag at afgjøre. Jeg kan, som sagt, ikke erkjende, at der er fremkommet Indvendinger, som kunne vække Betænelighed overfor det Forslag, der er stillet som det principale under Nr. 1; men da Ministeren nu har udtalt, at han bestemt vil modsætte sig det, kan jeg ikke vente, at det skulde kunne finde Tilslutning her i Tinget, hvor Flertallet sikkert er saa ivrigt for at faae det foreliggende Lovforslag vedtaget, at man neppe vil vedtage en Bestemmelse, som efter Ministerens udtrykkelige Erklæring vil berede Loven Banfælgigheder. Jeg skal derfor under disse Omstændigheder, men ikke fordi jeg i mindste Maade indrømmer Berettigelsen af de Indvendinger, der ere fremkomne, tage dette Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Det principale Forslag under Nr. 2 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det?

Lh. Nielsen: Jeg optager det.

Scharling: Hvad angaar det subsidære Forslag, da gjorde den høitærede Minister opmærksom paa, at det burde have en noget anden Affattelse, for at Kjøbstadholder ogsaa kunde komme med, selv om der ikke var Guse derpaa. Jeg erkjender, jeg har ikke været opmærksom derpaa; men hvis isvrigt dette Forslag vedtages, vil denne lille Mangel let kunne afhjælpes ved 3die Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Lh. Nielsen): Jeg hørte ikke, at den høitærede Minister gjorde nogen Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 1 om, at man paa Verne skulde kunne give Laan i Guse, der have en Værdi af 8,000 Kr. Da den ærede Forslagsstiller (Steenstrup) ikke er tilstede, skal jeg ikke udtale mig om dette Forslag, inden den høitærede Minister har udtalt sig om det; man kan vel vente at høre den høitærede Ministers Mening derom. Jeg optog egentlig ikke Vædringsforslaget under Nr. 2 for at fastholde det, men blot for at gjøre en Bemærkning om det, og det er den, at Forslagsstilleren blev ved at hævde, at der er flet Uret mod Kjøbstæderne ved Loven om Kreditforeninger paa Landet. Det ærede Medlem bemærkede desuden, at der var Forskjel paa hans og den høitærede Ministers Stilling i denne Sag. Ja, der er den Forskjel, at det forekommer mig, at det ærede Medlem stiller sig paa et theoretisk Standpunkt, hvormod den meget ærede Ministers Standpunkt er praktisk. Det er denne Forskjel, der er; thi det ærede Medlem maa jo vistnok selv indrømme, at selv om man optog denne Bestemmelse i Loven, vilde den ikke kunne benyttes; det vilde i hvert Fald være saa forsvindende, at det er et Spørgsmaal, om der overhovedet vilde være Nogen i Kjøb-

stæderne, der vilde benytte den. Men det er jo allerede gjort gjældende, at der ikke er negtet Kjøbstæderne en saadan Kreditforening. Kjøbstæderne ere jo blevne adspurgte, og de fleste Byraad have erklæret, at der ingen Trang er tilstede. Det tidligere Medlem fra Odense (Koch) var i Forbindelse med flere Medlemmer, deriblandt ogsaa mig, villigt til at indbringe Forslag om en Kreditforening for Kjøbstæderne, ja maaste der endog blev indbragt Forslag derom, jeg tror det; men det kom aldrig videre af den Grund, at det erkjendtes, at der egentlig ingen Trang var tilstede for Kjøbstædernes Vedkommende. Følgelig kan det kun siges, at det er en rent theoretisk Betragtning, det ærede Medlem gjør gjældende. Men er en saadan Trang tilstede, og skulde den fremdeles vise sig at være tilstede, lad os faa oprette en Husmandskreditforening for Kjøbstæderne, men virkelig gjøre det i Lighed med, hvad der er flet for Landet, saa at man giver dem nogen Begunstigelse. Saaledes som Forslaget her foreliggende, blive Kjøbstæderne ikke engang ligefillede med Landet. Man maa erindre, at Forholdene i Kjøbstæderne og paa Landet ere saa forskellige, at en saadan Begunstigelse vilde være aldeles betydningløs for Kjøbstæderne. (En Stemme: Hvorfor?) Det ærede Medlem vil jo dog indrømme, at Guse i Kjøbstæderne ikke vilde være tjente med at faae $\frac{2}{5}$ af Buderingssummen, de ere jo langt gunstigere stillede i andre Kreditforeninger. Det ligger i Sagens Natur, at Kjøbstæderne ikke kunne være tjente med $\frac{2}{5}$, det tror jeg virkelig, det ærede Medlem vil indrømme. (S. Sage: De faae ikke Mere alligevel.) Der-til vil jeg bemærke, at man ogsaa skylder at give dem en Begunstigelse i Lighed med den, der gives Landet, og naar de ikke kunne stilles gunstiger end her ved Forslaget, kan Forslaget flet ikke hjælpe dem noget. Jeg skal derfor, efter at have gjort disse Bemærkninger, tage Vædringsforslaget under Nr. 2 tilbage.

Formanden (Krabbe): Vædringsforslaget under Nr. 2 er saaledes paany taget tilbage. Maa jeg spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Det er altsaa bortfaldet.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Lh. Nielsen): Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, antager jeg ikke, at man kan have Noget imod det; naar jeg vil stemme for det og raade Andre til at gjøre det, er det under den Forudsætning, at det ærede Medlem vil være villigt til til 3die Behandling at rette den Feil, som efter den høitærede Ministers Oplysning findes i Forslaget. Jeg ventter altsaa, at den høitærede Minister udtaler sig om Vædringsforslaget under Nr. 1, som jo ganske sikkert ikke er betydningsløst.